

Poněvadž úspěch každé nabídky převzetí do značné míry závisí na rozdílu mezi kupní cenou popř. hodnotou cenných papírů, které navrhovatel nabízí, a cenou či kurzem účastnických cenných papírů na trhu, může být navrhovatel v pokušení tržní cenu uměle ovlivnit – směrem dolů u účastnických cenných papírů a naopak směrem vzhůru u cenných papírů nabízených jako protiplnění. Právě podobným pokusům a nejen jim se pak snaží úprava nabídek převzetí čelit. Právní úprava nabídek převzetí v jednotlivých jurisdikcích jde však ještě dále. Snaží se především zakotvením základních principů stanovit obecná pravidla chování subjektů zúčastněných na nabídce. Často pak vedena myšlenkou ochrany akcionářů posiluje jejich postavení ve vztazích k nimž při nabídce převzetí dochází, zejména mezi akcionáři a navrhovatelem, jakož i mezi akcionáři a orgány cílové společnosti, či mezi akcionáři a cílovou společností. Někde se úprava nabídek převzetí naopak snaží o to, aby obecně uznávaná práva akcionářů jim nebyla chováním jiných osob, zejména navrhovatele či orgánů společnosti, odňata. Chrání tedy samotnými základními principy práva společností a kapitálového trhu zaručená práva akcionářů. Usiluje dále především o transparentci a informovanost subjektů kapitálového trhu při nabídkách převzetí.

Shrnout komplexně význam a důvody právní úpravy nabídek převzetí je úkol nadmíru obtížný zejména proto, že převzetí společnosti je každým subjektem zúčastněným na nabídce převzetí chápáno jinak. Důvod tohoto odlišného vnímání lze vidět především ve zcela odlišných zájmech těchto subjektů (cílové společnosti, řídicích orgánů, akcionářů, stakeholders a navrhovatele). Obecně vzato, akcionáři cílové společnosti nepřátelské nabídky vítají jako příležitost pro výhodnou směnu resp. prodej svých cenných papírů, neboť cena při nabídce převzetí se obvykle pohybuje vysoko nad tržní cenou, resp. kurzem před oznámením nabídky.